

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Makedonije o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima, potpisan 29. novembra 2011. godine u Beogradu, u originalu na srpskom i makedonskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalnu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KRIVIČNIM STVARIMA

Republika Srbija i Republika Makedonija (u daljem tekstu: države ugovornice),

u želji da razvijaju odnose uzajamnog poverenja i saradnje u oblasti pravnog saobraćaja u krivičnim predmetima,

uzimajući u obzir da bi izvršenje krivičnih sankcija u državi čiji su državljani osuđena lica ili u kojoj imaju prebivalište, doprinelo efikasnijoj i potpunijoj resocijalizaciji izvršilaca krivičnih dela i polazeći od principa humanosti,

dogovorile su se sledeće:

Deo prvi

Opšte odredbe

Član 1.

(1) Države ugovornice obavezuju se da će, na osnovu zamolnice, u skladu sa uslovima propisanim ovim ugovorom, međusobno izvršavati pravnosnažne sudske odluke u krivičnim stvarima koje je doneo sud jedne države ugovornice protiv državljana druge države ugovornice ili protiv lica koja na njenoj teritoriji imaju prebivalište, tako što će:

- 1) izvršavati kazne zatvora i druge mere koje uključuju oduzimanje slobode;
- 2) izvršavati kazne zatvora i druge mere koje uključuju oduzimanje slobode uz premeštaj (transfer) osuđenih lica;
- 3) vršiti nadzor nad licima kojima je izrečena uslovna osuda u toku vremena proveravanja.

(2) Državljaninom države ugovornice smatra se lice koje prema pravu te države ima njeno državljanstvo.

(3) Ukoliko je lice državljanin obe države ugovornice, to nije prepreka za preuzimanje nadzora ili izvršenja, ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom i ukoliko bi se time ostvarila svrha ovog ugovora.

Član 2.

(1) U smislu ovog ugovora:

- 1) „država izricanja” označava državu ugovornicu u kojoj je doneta sudska odluka čije se izvršenje ili nadzor zahteva;
- 2) „država izvršenja” označava državu ugovornicu u kojoj se izvršava pravnosnažna sudska odluka doneta u drugoj državi ugovornici.

(2) U smislu ovog ugovora, pod „druge mere koje uključuju oduzimanje slobode”, podrazumeva se:

1) za Republiku Srbiju - mere bezbednosti i vaspitne mere propisane krivičnim zakonodavstvom Republike Srbije, koje izriče sud i koje imaju za posledicu oduzimanje slobode;

2) za Republiku Makedoniju - mere bezbednosti i vaspitne mere propisane krivičnim zakonodavstvom Republike Makedonije, koje izriče sud i koje imaju za posledicu oduzimanje slobode.

(3) Ako je trajanje izvršenja ovih mera neodređeno, pri oceni da li to trajanje iznosi najmanje šest meseci (član 13. stav 1. tačka 2), merodavan je trenutak u kome mera najkasnije mora da se ukine prema pravu države izricanja.

(4) U smislu ovog ugovora pod „uslovna osuda”, podrazumeva se:

1) za Republiku Srbiju – uslovna osuda i uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom propisane krivičnim zakonodavstvom Republike Srbije;

2) za Republiku Makedoniju - uslovna osuda i uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom propisane krivičnim zakonodavstvom Republike Makedonije.

Član 3.

Izvršenje ili nadzor, prema odredbama ovog ugovora, preuzeće se ako su ispunjene sledeće pretpostavke:

- 1) da je osuđeno lice državljanin države izvršenja ili u njoj ima prebivalište;
- 2) da je sudska odluka pravnosnažna i izvršna;
- 3) da je delo na kome se zasniva sudska odluka krivično delo prema pravu obe države ugovornice;
- 4) da delo na kome se zasniva sudska odluka, po mišljenju države izvršenja, nije političke ili vojne prirode;
- 5) da izvršenje ili nadzor nisu u suprotnosti sa osnovnim načelima pravnog poretka države izvršenja;
- 6) da izvršenje ili nadzor nisu u suprotnosti sa drugim obavezama države izvršenja iz multilateralnih konvencija;
- 7) da se u državi izvršenja protiv osuđenog lica ne vodi krivični postupak zbog krivičnog dela za koje se traži prenos izvršenja ili nadzora;
- 8) da osuđeno lice u državi izvršenja nije već pravnosnažno osuđeno za isto krivično delo ili oslobođeno od optužbe;
- 9) da izvršenje krivične sankcije nije zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica;
- 10) da sudska odluka nije doneta u odsustvu osuđenog;
- 11) da osuđeno lice ne uživa pravo azila u državi izricanja.

Član 4.

(1) Zamoljena država je dužna da bez odlaganja obavesti državu molilju da li prihvata ili odbija zahtev za preuzimanje izvršenja ili nadzora.

(2) U slučaju potpunog ili delimičnog odbijanja preuzimanja izvršenja ili nadzora, zamoljena država dužna je da navede razloge odbijanja.

Član 5.

(1) Svaka država ugovornica može amnestirati ili dati pomilovanje osuđenom licu ili mu ublažiti kaznu povodom zahteva za vanredno ublažavanje kazne, u skladu sa svojim zakonodavstvom.

(2) Država izricanja odlučuje o vanrednim pravnim sredstvima podnetim protiv sudske odluke.

(3) Države ugovornice se međusobno obaveštavaju o odlukama iz st. (1) i (2) ovog člana.

Član 6.

Mesto, vreme i način predaje i preuzimanja osuđenog lica utvrđuje se dogovorom nadležnih organa država ugovornica.

Deo drugi

1. Izvršenje

Član 7.

(1) Ako je lice koje je državljanin jedne od država ugovornica ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište, u drugoj državi ugovornici pravnosnažno osuđeno za krivično delo na kaznu zatvora ili mu je izrečena druga mera koja uključuje oduzimanje slobode, svaka od država ugovornica može da zamoli da se kazna zatvora ili druga mera koja uključuje oduzimanje slobode izvrši u onoj državi čiji je osuđeno lice državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

(2) Samo država izricanja može da zatraži izvršenje kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode, ako se ne radi o prenosu izvršenja krivične sankcije premeštajem osuđenog lica.

Član 8.

(1) Ako se izvršenje preuzme, sud države izvršenja izriče, prema svom pravu, kaznu zatvora ili drugu meru koja uključuje oduzimanje slobode koju treba izvršiti, uzimajući u obzir kaznu zatvora ili drugu meru koja uključuje oduzimanje slobode izrečenu u državi izricanja. Tako izrečena krivična sankcija ne može biti strožija od krivične sankcije koju je izrekla država izricanja.

(2) U slučaju preuzimanja izvršenja, država izvršenja vezana je za utvrđeno činjenično stanje na kome je zasnovana sudska odluka države izricanja.

(3) Vreme oduzimanje slobode u državi izricanja uračunaće se u potpunosti u kaznu zatvora ili drugu meru koja uključuje oduzimanje slobode koja treba da se izvrši u državi izvršenja.

Član 9.

Izvršenje se sprovodi isključivo prema pravu države izvršenja.

Član 10.

Ako se sudska odluka na kojoj se zasniva molba za izvršenje naknadno ukine ili izmeni u državi izricanja, ta država je dužna da o tome odmah obavesti državu izvršenja. Na osnovu nove odluke sud države izvršenja će odlučiti o daljem izdržavanju kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode prema odredbama ovog ugovora.

Član 11.

(1) Ako se sudska odluka čije se izvršenje traži odnosi na više krivičnih dela, izvršenje može da se prenese i samo za deo kazne koji se odnosi na pojedina od tih dela. U tom slučaju, država izricanja odrediće deo kazne koji se odnosi na ta dela. Država izvršenja odrediće državi izricanja primeren rok za donošenje takve odluke.

(2) Ako država izricanja ne donese odluku u roku iz stava (1) ovog člana, država izvršenja će doneti odluku prema svom pravu i odrediti deo kazne koji treba izvršiti.

Član 12.

(1) Ako je izvršenje preuzeto, privremeno prestaje pravo na dalje izvršenje u državi izricanja.

(2) Pravo države izricanja na izvršenje konačno prestaje kad osuđeno lice izdrži kaznu zatvora ili drugu meru koja uključuje oduzimanje slobode u državi izvršenja ili kad mu je ona konačno oproštena.

(3) Ako osuđeno lice izbegne izvršenje krivične sankcije u državi izvršenja, država izricanja ponovo stiče pravo na izvršenje. Država izvršenja dužna je da o takvim okolnostima odmah obavesti državu izricanja.

2. Izvršenje uz premeštaj (transfer)

Član 13.

(1) Izvršenje sudske odluke uz premeštaj (transfer) osuđenog lica preuzeće se, ako su, pored pretpostavki iz člana 3. ovog ugovora, ispunjene i sledeće pretpostavke:

- 1) da je osuđeno lice dalo saglasnost;
- 2) da osuđeno lice u vreme podnošenja zamolnice, treba da izdrži još najmanje šest meseci od izrečene krivične sankcije;
- 3) da će izvršenje krivične sankcije u drugoj državi ugovornici poboljšati izgleda za društvenu rehabilitaciju osuđenog;
- 4) da su država izricanja i država izvršenja postigle saglasnost o izvršenju uz premeštaj (transfer).

(2) Ako osuđeno lice ne može da da pravno valjanu saglasnost iz stava (1) tačke 1) ovog člana, saglasnost daje njegov zakonski zastupnik po pravu države u kojoj osuđeno lice ima prebivalište.

Član 14.

(1) Ovaj ugovor ne isključuje pravo osuđenog lica, njegovog zakonskog zastupnika, bračnog druga, srodnika u pravoj liniji, brata ili sestre, da podnese molbu za prenos izvršenja sudu koji je doneo odluku ili nadležnom organu, kako države izricanja, tako i države čiji je osuđeno lice državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

(2) Nadležni organ države izricanja obavestiće osuđeno lice, što pre, o mogućnostima izdržavanja kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode u državi čiji je državljanin ili na čijoj teritoriji ima prebivalište.

Član 15.

Država izricanja uz zamolnicu za izvršenje sudske odluke uz premeštaj (transfer), pored dokumentacije predviđene u članu 24. stav (1) ovog ugovora,

dostavlja i zapisnik sa izjavom osuđenog lica datom pred sudom, kojom se daje saglasnost za premeštaj (transfer) u državu izvršenja radi daljeg izdržavanja krivične sankcije.

Član 16.

Odredbe čl. 7. do 12. ovog ugovora, shodno se primenjuju i na postupak izvršenja sudske odluke uz premeštaj (transfer).

Deo treći

Nadzor

Član 17.

(1) Države ugovornice će na osnovu zamolnice i pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, međusobno vršiti nadzor u toku vremena proveravanja nad licima kojima je sud u jednoj državi ugovornici pravnosnažno izrekao uslovnu osudu.

(2) Nadzor će se vršiti u državi čiji je osuđeno lice državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

Član 18.

(1) Nadzor se vrši prema pravu države izvršenja.

(2) Mere nadzora određene u državi izvršenja ne mogu biti strožije od mera određenih u državi izricanja.

(3) Prilikom određivanja mera nadzora u državi izvršenja, nastojeće se da se što više primene mere određene u državi izricanja.

Član 19.

Za opozivanje uslovne osude isključivo je nadležna država izricanja.

Član 20.

(1) Ako je nadzor preuzet, dalje mere u vezi izvršenja u državi koja je donela sudsku odluku, privremeno se obustavljaju.

(2) Država izvršenja obavestiće državu izricanja o merama nadzora i o svim okolnostima koje bi mogle da dovedu do opozivanja uslovne osude, kao i o isteku vremena proveravanja.

(3) Pravo države izricanja sudske odluke na izvršenje konačno prestaje ako u toku vremena proveravanja nije nastupila ni jedna okolnost zbog koje prema njenom pravu treba opozvati uslovnu osudu.

Član 21.

(1) Država izricanja bez odlaganja obaveštava državu izvršenja o opozivu uslovne osude.

(2) Ako država izricanja opozove uslovnu osudu ona može da zamoli državu izvršenja da, na osnovu ovog ugovora, preuzme izvršenje kazne.

Deo četvrti

Zajedničke odredbe o postupku

Član 22.

(1) Pismena komunikacija, prema ovom ugovoru, vršiće se preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa država ugovornica.

(2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima, zamolnice i obaveštenja, prema ovom ugovoru, mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Član 23.

(1) Zamolnice i dokumentacija koja se dostavlja uz zamolnicu, prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na jeziku države molilje.

(2) Legalizacija isprava iz stava 1. ovog člana nije potrebna.

Član 24.

(1) Ako država izricanja podnese zamolnicu, prema ovom ugovoru, uz zamolnicu treba da priloži:

1) original ili overen prepis sudske odluke sa potvrdom pravnosnažnosti, a po potrebi i izvršnosti;

2) prepis odredaba krivičnog zakona na kojima se zasniva sudska odluka;

3) lične podatke o osuđenom licu, o njegovom državljanstvu i prebivalištu;

4) potvrdu o vremenu provedenom na izdržavanju kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode koje treba uračunati;

5) druge dokumente i podatke koji mogu biti od značaja za odlučivanje po zamolnici.

(2) Ako država izvršenja podnese zamolnicu, uz istu treba da priloži:

1) lične podatke o osuđenom licu, o njegovom državljanstvu i mestu prebivališta;

2) prepis odredaba krivičnog zakona koje treba primeniti;

3) druge dokumente i podatke koji mogu biti od značaja za odlučivanje po zamolnici.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana, država izricanja, uz obaveštenje o odobrenju zahteva, dostavlja i original ili overeni prepis (kopiju) sudske odluke na kojoj se nalazi potvrda o pravnosnažnosti, po potrebi i izvršnosti, prepis primenjenih zakonskih odredaba, kao i potvrdu o vremenu provedenom na izdržavanju krivične sankcije koje treba uračunati.

Član 25.

(1) Ako država izvršenja smatra da podaci i dokumentacija koji su joj dostavljeni nisu potpuni, zatražiće njihovu dopunu i odrediti primeren rok koji može da se produži na obrazloženu molbu države izricanja.

(2) Ako se zahtevu za dopunu dokumentacije u određenom roku ne udovolji, odluka o zamolnici za prenos izvršenja doneće se na osnovu postojećih podataka i dokumentacije.

Član 26.

(1) U hitnim slučajevima, država molilja može podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

(2) Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti osuđenog lica;
- 2) činjenični opis i zakonsku kvalifikaciju krivičnog dela;
- 3) podatke o postojanju pravnosnažne osuđujuće sudske odluke;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

(3) Zahtev se podnosi na način utvrđen u članu 23. ovog ugovora.

(4) Ako država molilja u roku od 18 dana od dana pritvaranja lica ne dostavi zamolnicu za izvršenje, pritvoreno lice će biti pušteno na slobodu. Na obrazložen zahtev države molilje ovaj rok može da se produži do 40 dana od dana pritvaranja.

Član 27.

(1) Država ugovornica će, na molbu druge države ugovornice, dozvoliti tranzit preko svoje teritorije osuđenog lica koje treća država predaje državi ugovornici koja traži tranzit. Zamoljena država nije obavezna da dozvoli tranzit lica koje se, prema ovom ugovoru, ne bi moglo predati radi izvršenja.

(2) Uslovi i način tranzita, kao i pitanja troškova, uređuju se dogovorom između nadležnih organa država ugovornica.

Član 28.

(1) Troškove nastale u vezi sa predajom osuđenog lica radi izvršenja krivične sankcije snosi država izvršenja, izuzev troškova nastalih na teritoriji države izricanja.

(2) Država koja zahteva da se prevoz osuđenog lica radi predaje obavi vazдушnim putem, snosi troškove koji nastanu u vezi sa tom predajom.

Član 29.

Država izvršenja obavestiće državu izricanja o izvršenju krivične sankcije, i to:

- 1) kad se krivična sankcija izvrši;
- 2) kad osuđeno lice izbegne izvršenje;
- 3) kad država izricanja zatraži poseban izveštaj.

Član 30.

Ovaj ugovor će se primenjivati i na pravnosnažne sudske odluke donesene pre njegovog stupanja na snagu.

Deo peti

Završne odredbe

Član 31.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice rešavaće diplomatskim putem.

Član 32.

(1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.

(2) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje note diplomatskim putem kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

(4) U slučaju otkazivanja Ugovor će se primenjivati na započeta izvršenja krivičnih sankcija nad licima koja su predata na osnovu odredaba ovog ugovora.

(5) Stupanjem na snagu ovog ugovora prestaje da važi Ugovor između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, sačinjen u Skoplju 6. jula 2004. godine.

Ovaj ugovor sačinjen je u Beogradu, dana 29. novembra 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i makedonskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU MAKEDONIJU

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Makedonije o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Ugovora

Između Republike Srbije i Republike Makedonije pravna pomoć je sada regulisana Ugovorom između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije zaključenim 2004. godine.

Između dve države pravna saradnja je veoma intenzivna. Zaključenjem novog - posebnog Ugovora o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima stvoriće se uslovi za čvršću i efikasniju pravnu saradnju između dve države u pogledu međusobnog izvršavanja krivičnih presuda.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.